

ἀποθάνῃ, τηρικαῦτα τριμοιρίαν οὐ δεῖ γίνεσθαι, ἀλλὰ τὸ ζῶν μέρος, πατὴρ εἰ τύχῃ ἢ μήτηρ, κληρονομεῖ τὸ τεθνηκὸς παιδίον. Ὡσαύτως, ὅταν ἀποθάνῃ πατὴρ ἢ μήτηρ ἐπὶ δυσὶ παισὶ κληρονόμοις, εἴτα μετὰ χρόνον τινὰ ἀποθάνῃ τὸ ἐν παιδίον, ἔπειτα πάλιν, μετὰ καιρὸν, ἀποθάνῃ καὶ τὸ ἕτερον παιδίον, ζῶντος θατέρου τῶν γονέων αὐτῶν, ζῶντος δὲ καὶ πάππου ἢ μāmμης, καὶ τότε τριμοιρία οὐ γίνεται. Ἡ γὰρ τριμοιρία χώραν ἔχει τότε, ὅταν, ἀποθανόντος πατρὸς ἢ μητρὸς καταλειφθῇ ἐν καὶ μόνον παιδίον ἀνήλικον εἴτα ἀποθάνῃ καὶ τοῦτο, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν εἰς αὔξησιν ἡλικίας. Οὐ γὰρ ἐπὶ δυσὶ παισὶ θανόντος ἢ θανούσης, κατελείφθησαν κληρονόμοι τοῦ ἰδίου γονέως τὰ δύο παιδιά μετὰ τοῦ ζῶντος γονέως αὐτῶν, εἴτε πατὴρ εἴη, εἴτε καὶ μήτηρ, εἴ γε φυλάξῃ χηρείαν παντελῶς, εἴτα καὶ τοῦ ἐνὸς παιδίου θανόντος, κληρονόμοι γίνονται τὸ ἄλλο ἀδελφὸν ἐκείνου καὶ ὁ ζῶν γονεὺς αὐτοῦ, ὥστε διακόπτεται καὶ λείπει ἡ τριμοιρία. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἀποθανόντος καὶ τοῦ ἄλλου παιδίου, κληρονόμος γίνεται τὸ ζῶν πρόσωπον τῶν γονέων, κατὰ τὴν τῶν θεῶν νόμων διακέλευσιν. Μητρὸς δὲ ἀποθανούσης ἐπὶ παιδί, τηρικαῦτα τὰ χάριν προικὸς δοθέντα μετροητὰ καὶ ἡ λοιπὴ καθαρὰ προῖξ καὶ περιουσία τῆς μητρὸς τοῦ παιδίου καὶ δὴ αἱ πρὸ γάμου καὶ μετὰ γάμον δωρεαὶ τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν γυναῖκα, εἴτε πράγματα εἴτε ἄσπρα, ταῦτα πάντα κληρονομίαι γίνονται τοῦ καταλειφθέντος παιδίου. Πλὴν ἐὰν θελήσῃ φυλάξαι εἰς τὸ ἐξῆς χηρείαν παντελῇ ὁ ἀνὴρ καὶ μηκέτι εἰς ἄλλον ἀποβλέψῃ γάμον, τότε λαμβάνει αὐτὸς τὸ τέταρτον μερίδιον ἀφ' ὅλης τῆς προικὸς καὶ περιουσίαν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ πάντα ὑπάρχουσι τοῦ παιδὸς κληρονομία. Εἰ δὲ θελήσῃ λαβεῖν καὶ αὖθις ἄλλην γυναῖκα, μηδόλως μετέχει τῶν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὑπαρχόντων, ἀλλὰ πάντα ἔσονται τοῦ παιδίου, ὅπερ παιδίον αὐτὸς ὁ πατὴρ ὀφείλει παρακατέχειν καὶ ζωοτροφεῖν οἰκείοις ἐξόδοις καὶ ἀναλώμασι . . . Γονέων δὲ τοῦ τεθνεῶτος παιδὸς μὴ ὄντων, πατρὸς δηλονότι ἢ μητρὸς, ἢ πάππου, ἢ μāmμης, ἢ καὶ προπάππου ἢ προμāmμης, τότε τριμοιρία οὐ γίνεται, ἀλλ' οἱ μὲν πλησιέστεροι καὶ ἐγγύτεροι συγγενεῖς κληρονόμοι γίνονται».

570

1803. Χάττι Χουμαγιούν σ. Σελήμ Δ', περὶ Βλαχίας καὶ Μολδαβίας,
ἐν 369, τ. 3, σ. 378-404.

571

1803. Σύνταγμα τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας, ἐξ ἄρθρων
212, ἰταλιστί,
ἐν 427, σ. 41-78. Ἡ ἐλλ. μετάφρασις («Κατάστασις . . .») ὑπὸ Δημ. Βενιέρη, τὸ 1804, ἐν Τριεστίῳ.

572

1803. «Διάταξις ἐκκλησιαστικὴ» τῆς 8 Σεπτ., ἀφορῶσα τὸν ὀρθόδοξον
Κλῆρον τῆς Ἑπτανήσου,
Ἰταλιστί. Ἡ ἐλλ. μετάφρασις, ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον, ἐν Κερκύρᾳ, τὸ 1805.
« . . . ζ'. Ἐκαστος μητροπολίτης, ἐπίσκοπος ἢ Μ. Οἰκονόμος ἔχει δικαστικὴν ἐξουσίαν

εἰς τὴν ἐπαρχίαν του. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν πρέπει νὰ αἰτιολογῶνται εἰς τὴν ἀνωτέραν πολιτικὴν Ἐξουσίαν, δύνανται δὲ καὶ νὰ ἐφεσιβάλλωνται εἰς ἰδιαίτερον Νομικὸν Συμβούλιον Δικαστικόν . . . ι' — Αἱ ἀποφάσεις τῶν Μ. Οἰκονόμων ἐφεσιβάλλονται εἰς τὸν οἰκεῖον Ἀρχιερέα. ια' — Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐπισκόπων δύνανται νὰ ἐφεσιβάλλωνται εἰς μητροπολίτην ἄλλης Νήσου . . . με' — Οἱ ἐπίτροποι τῶν ναῶν πληροφοροῦσι κατὰ μῆνα τὰς οἰκείας πολιτικὰς Ἀρχάς, ἂν οἱ ἐφημέριοι ἐκπληροῦσι τὰ καθήκοντά των μετὰ προθυμίας, καὶ ἂν διδάσκωσι πρὸ πάντων τοὺς παῖδας . . .».

573

1803. Συνθήκη, ἀπὸ 9 Νοεμβρίου, μετὰξὺ Ἑπτανησίου Πολιτείας καὶ Ἀλῆ Πασᾶ, ἐκ 15 ἄρθρων,

ἐν 143, σ. 15–19. Πρβλ. ἀνωτ. ἀριθ. 566.

Α'. Λιμενιάτικον νὰ μὴ πληρώνη ἡ παντιέρα τῆς . . . Ἑπτανήσου . . . εἰς κανένα σκάλωμα, καθὼς καὶ ἡ τουρκικὴ παντιέρα εἰς τὰ νησιὰ τῆς ἐπικρατείας της δὲν πληρώνει.

Β'. Ἀπὸ κεφαλιάτικον πρὸς δέκα παράδες εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅπου ἔπερνε, εἰς τὰ σκαλώματα ἡ δουγάνα, εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μένουν ἐλεύθεροι ἀπὸ αὐτὸ οἱ νησιῶται καὶ νὰ μὴν ἔχουν νὰ δώσουν τίποτε.

Γ'. Κουμέρκι, πρὸς ὀκτὼ παράδες τὸ φόρτωμα, ὅπου ἐπλήρωναν, νὰ ἔχουν νὰ πληρώνουν οἱ ἀγωγιᾶται μόνον πρὸς τέσσαρας παράδες τὸ φόρτωμα, οἱ δὲ νησιῶται νὰ μένουν ἐλεύθεροι.

Δ'. Τεσκεριάτικον, πρὸς δέκα παράδες τὸ φόρτωμα, καὶ αὐτὸ νὰ μὴ πληρώνουν.

Ε'. Βουλλοτικόν, πρὸς δέκα παράδες τὸ φόρτωμα, καὶ αὐτὸ ὁμοίως νὰ λείψῃ.

Σ'. Ψώνι νὰ μὴν ἔχουν νὰ δώσουν οὔτε εἰς τὴν δουγάναν, οὔτε εἰς τὸ κουμέρκι· τὸ δὲ κανταριάτικον καὶ πινακιιάτικον νὰ πληρώνεται μὲν, πλην ὅχι ἀπὸ τοὺς νησιώτας, ἀλλ' ἀπὸ τοὺς τουρκομερίτας, ἀγοραστὰς ἢ πωλητὰς.

Ζ'. Τὸ δόσιμον, πρὸς δύο παράδες εἰς τὸν πεζὸν καὶ τέσσαρας εἰς καβαλλάρην, ὅπου ἐπλήρωναν διὰ κουμέρκι, νὰ λείψῃ καὶ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τίποτε νὰ μὴν πληρώνουν.

Η'. Τὸ δόσιμον ὅπου ἐπλήρωναν οἱ βάρκες εἰς τὴν δουγάναν, πρὸς εἴκοσι παράδες ἢ κάθε μία, ὅταν ἐφόρτωναν διὰ τὰ νησιὰ, νὰ μὴν ἔχουν νὰ τὸ πληρώνουν εἰς τὸ ἐξῆς. Ὅταν δὲ φορτώνουν διὰ τὸν κόρπον ἢ πονέτε, τότε νὰ πληρώνουν τὰ δύο τάλλαρα, ἐπειδὴ τὰ πληρώνουν καὶ οἱ ἄλλαις παντιέραις.

Θ'. Εἰς τὰς πραγματείας καὶ γεννήματα, ὅπου φορτώνουν εἰς τὴν Ἀρταν, νὰ μὴν ἤθελε τοὺς ζητοῦν οὔτε οἱ ἐπιστάται τῆς δουγάνας, οὔτε ὁ βογβοδάς, ἢ ἄλλος τινὰς χαρίσματα καὶ ρουσφέτια, ἀλλὰ νὰ ἔχουν ὅλον τὸ ἐλεύθερον.

Ι'. Τὸ ψωμί, ὅπου εἰς παξιμάδι πέρνουν οἱ βάρκες καὶ καράβια, νὰ μὴ τοὺς ἐμποδίζεται, οὔτε νὰ πληρώνουν δι' αὐτὸ δουγάναν, ἢ ἄλλο κανένα δόσιμον.

ΙΑ'. Οἱ ἐργάται ὅπου δουλεύουν εἰς τὸ θέρος τῶν σιταριῶν καὶ εἰς τὰ ἀραποσίτια, ὅσον γέννημα ἤθελε πάρον διὰ τὸ ἐργατικόν τους, ἀφοῦ εἶναι δεκατισμένον, νὰ μὴ τοὺς ζητοῦν καὶ ἄλλην δευτέρα δεκατιά, οὔτε νὰ τοὺς ἐμποδίζεται εἰς τὸ νὰ εὐγάλουν καὶ τὸ πάρον εἰς τὰ σπίτια τους καὶ μὲ αὐτὴν τὴν αἰτίαν, νὰ τοὺς ζητοῦν ἄσπρα ὁ βογβοδάς ἢ οἱ δουγανιέροι, ἀλλὰ μόνον διὰ δουγάναν νὰ πληρώνουν τρία εἰς τὰ ἑκατὸν καὶ νὰ τὸ ἐβγάζουν ἐλεύθερα.

ΙΒ'. Ἡ δουγάνα τῆς Ἀρτας καὶ ἐπίλοιπα σκαλώματα ὅπου εἶναι εἰς τὴν διοίκησιν τῆς

